

Forfatter: Torfæus, Thormod

Titel: BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1690-03-28)

Citation: Torfæus, Thormod: "BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1690-03-28)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 27. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000013.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TORFÆUS TIL ARNE MAGNUSSON. [Stangeland] 28. marts 1690. AM. 283, fol., bl. 35 — 36. Äsg. Jönssons hånd.

Henviser til sit sidste brev af 6/3 og undrer sig over ikke at have hørt fra A. M. siden han var i Lærdal. Beklager Luxdorps modgang. Søger A. M.s råd i de af forholdet til den franske kaper affødte forviklinger. T. har af kaperens lybske prises last modtaget forskellige varer, som senere viste sig at være ufortoldede, hvorfor T. leverede dem tilbage; mener desuden at have en fordring at gøre gældende (som det andensteds ses for deltagelse i prisens beslaglæggelse), beder A. M. fremme sagen. Nedsender nogle »poster« af Orknørnes historie (findes ikke) og forhører sig om køb af papir; flere andre forespørgsler. Giver som nyhed den lærde Borchs forlovelse.

Thil Arna Magnussonar aff 28. martii. Amicissime Domine!

Mitt seinasta var aff 6. huj us sent med einom schipher aff Christianshafn at nafne Hans Lensmand, thil capitain Michel Tonness.; vona se framkomet, þo var þad schrifad mille vonar och otta, þvi jeg visse eche, livort per vorud lifande eda daudur, eda hvad aff ydur var ordit, sidan per vorud i Læradal, hvar þo folch eche er vant at sochva sva diupt, at þeir schile ser eche sialfer afftur; eche heffi eg nu helldur aff ydar rammeik ordit viss um ydur, enn Seigr. Jacob Sofrenss. renteries shriffari shriffadi mer thil þann 22. febr., hvort breff jeg fech þann 20. martii, och berettar mer þar uti at haffa fengit mitt breff aff 14. 9br. med en goed ven och Islands studioso. Þar af slutta jeg, at þer seud frammkomner, og er mer þad stor gledi, enn at þer munud hvorche hafa schriffad mer thil fra Christiania eda Copenhafn sidan, færi jeg eche i mina truariatning; mun fara at vanda; ma och vera þer haffid echi adresserat breffinn upa Stavanger, heldur schrifad Stangeland i Carmsund, sem eche er celebre, och þad ætlade Worm ochar bref munde haffa schadat. Nu lengis jeg mikid effter ydar breffum, þvi þar af vænti jeg mer underretning um alla hluti. Heyri jeg nu mer opech tidinde umm minn goda Luxsdorph, þo god forhaabning se gefinn, enn jeg villdi giarnann vita allar umstædur þar umm, og fyrst þau tidinde ad hann se restitueradur in integrum, hvar thil gud geffi luchu. Innlagt sendist ydur besiglat, enn copiur aff ollu her innani; þar vilde jeg þer fyrst considererit, hvort pericel mune under vera aff þeirri sok i vetur, sem styremadrinn gaff oss brennevin, vin, vinedich, pappir, enn þegar jeg visse hann og Knutur och amptmandens þienari eche hafde angeffid þad hers. 28nidri vid sioinn, þa þeir schrifudu forretninguna upp, sende jeg þann part jeg hafde med schilum feingid, afftur til kongsens bonda lens manz, sem þa forvarade alt þad, sem aff schipinu kom, bædi minn og annara part, i sinne hlotu, þar thil vice thollarar aff Stavanger komu och fundu þad þar, bædi papir och annad, och confisqverudu þad, færdu so thil Stavangur, nu meina jeg, jeg hafi her i echert orett gort, at taka vid þeim parte, sem mer firir stort omak var giefinn, uppa styrimansins reidara behag, ef þeim kinne at koma schipit til, och eff eche, þa kunne hans gaffve at stande sitt æventyr, enn thollen visse jeg echi betur enn bædi hann och amptmansins fullmechtigur munde angiefa. Enn þa Eschel Biering och visiterinn Nicolai Thilhoff toku her vid sioinn alt beschrifad i þeirra fronschu och lybschu nærverelse (hvar jeg var eche thil stede) och þa eche var tollurinn angeffinn, villdi jeg echi neitt haffve med hans gafu, þvi þa var ordinn galli a giof Niardar, och sendi so til baka til kongsens bonda lensmand, enn eche var jeg schyldugur þad angiefa, sem jeg villde echi neitt hafa med och aller vissu, at i amptmandens fullmechtuga nærverelse var kommet af schipet. Þetta er nu allt saman her þagad og gengit firir by, enn alleinasta foregiffvet, at þetta se fundet hia lensmanninum, og kreffst tollur aff þvi, sem fundit var, litid brennevin, vin eche yffver þria þumla a þvi stæsta oxahofudi, og oseigiannlegur leki a ollum hinum, enn allt schal haffa nidurlekid i lensmansins hlotu; og satt er þad, eche fanst þar meira, hvor sem þiofurinn er, kannsche bædi minn Rasmus her og lensmansins Fader Eyes sonur och fleiri thil. Minn eid vil jeg gera, jeg hvorche aff þvi eda nochud aff þvi schipe enten directe eller odirecte hefi fengit 2 schillings verd; enn tracterad hefi jeg folch og giort umkostnad fyrir þa sok, þo þad reiknist echi, þvi þat er ordinaire. Nu schulum vid buast sva ved, ad allt þetta so beschaffad, sem jeg nu schrifu, komi up, þa schipherrann fær at heira þessar minar prætensioner, sem i Tor Möhlens breffve standa ¹, þvi hann schal hafa sagt ni baller papir sieu burt af schipinu, och vilie hann þad angefa, þo hans Mat. sialfur take prisen och þeir lybschu fae echert af þvi (enn ellegar giefa þeir upa tholdbudinne aldri neitt an, þegar þeir fa tollinn af þi þeir fundu).s. 29Siaed þer mer nu nochud pericel i þessari sok, sem mer þycher firir mig heil forsvarlig, þa þurfid þer echi at levera Tor Molen |>etta breff, och viliom vid þa þeigia och lata alla mina prætension falla, i hvad naudigur eg giore þat; enn siaid þer mer fært, bid eg ydur at tala vid hann sialfan och giora suplicatiu firir mig under minu nafne effter þvi sem hann seiger ydur, och ydur þy chir liollt; vinnist þa nochud, mun hann fa sinn bethaling och þer nochud firir ydar omak, enn alt gange under minu nafne, och siae þer jeg prætendera echi litid; væri thil frids kinne verda langt meir, enn hann gleimer vel þvi eche, sem hann ser tækt er; lyka kunne þer, eff ydur synist, segia honum i truschab oli beschaffenhed, sem jeg hefi ydur schrifad och þer vitid thil forna, hvart hann ser nochut far þar uti, enn þad sest þo thil ydar betheinkingar och consideration. Eff schipid kemur nidur, sem ordre ere thil, och mer verdur nochud thillagt, þa siai þer thil, at þad komist thil capitain Michel; enn schal þo lossera her, vill ordre utvirchast thil amptmanden i Stavanger. Inn i breffinu liggur originallinn aff þessum copium; leverid þer breffid, so er vel, hviss eche, so haldi þer ollu hia ydur. Þetta er nu um þa sok. Nu er effter at erindra nochra posta ur Orkneyinga sogu, sem vida reviderast, enn þeir leggiast her innan i. Latid mig vita um biskup Jon og þa peninga jeg a hia honum; item um Nordur á, hvort selld er, och hvad stor vechsel þarff thil pappirs, och hvad sogunne lydur, hvorninn Moth tok þad upp, och eff sialfir toludut vid hann, hvad veldur at Vorm hefur lag[t] aff at svara mer, eda ef hann er reidur; jeg veit öngva orsök. Jeg heffe schriffad Jacob Soffrenss. til, at i hans convert mætti ydar til min

Torfæus, Thormod, *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*,

leggiast, öll önnur með schipum och aðeresserast til capitain Michels. Dottur Mag. Simon Hoff í Þrandheimi
schal vera forlofud með þann lærda Borch ¹, och er hann kominn til Þrandheims etc.